

Európa: töpörödés és arrogancia

2025 szeptember 04. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

KÉT MAGYARORSZÁG – A világgazdaság súlypontja a nyugatiaktól egyre inkább a BRICS-országokhoz vándorol

Gy?zelem napi parádé volt tegnap Pekingben, amellyel Japán második világháborús kapitulációjára emlékeztek. Ám a történelem ezúttal is csupán a díszletet adta egy sokkal fontosabb, zömmel a háttérben zajló eseményhez: a

világtorta újraszetelezéséhez. Immár ténykérdés, hogy az 1991-ben, a Szovjetunió összeomlásával kezdődött amerikai hegemonia évtizedeinek vége (konyec filma), és éppen átkaszálódóban vagyunk (vagy átlöknek minket) a többpólusú világrendszerbe.

A katonailag még világels, de gazdaságilag számos tekintetben már másod- vagy sokadhegedőssé váló Egyesült Államok mellé olyan nagyhatalmak léptek szorítóba, mint Kína, Oroszország és India. Amelyek követelik az erejük, területük és népességszámuk alapján (is) őket megillető jussukat.

Ráadásul úgy tűnik, hogy a három kihívó a nagy, közös cél: a Nyugat lábához szoktatása érdekében félretette a köztük lévő, kisebb nézeteltéréseket, s egyre szorosabban együttműködik katonai és gazdasági téren.

A mintegy hárommilliárd embert képviselő hármak vezetői – Vlagyimir Putyin orosz elnök, Hszi Csin-ping kínai elnök és Narendra Modi indiai miniszterelnök – néhány nappal ezelőtt az északkelet-kínai Tiencsin városában találkoztak, és az ilyenkor szokásos, mindenféle együttműködési nyilatkozatok meg szerződés aláírók mellett látványos jókedvvel szorongatták egymás kezét. (Modi mosolyában minden bizonnyal az Indiára kivetett 50 százalékos amerikai büntető vámtarifa is ott bujkált.) Félreérthetetlen üzenet ez a Nyugatnak. Elsősorban Trump elnöknek, aki ugyan nagy erővel próbálja eloltani az elődje által okozott tüzeket, elkerülni a világégést, csakhogy a globalista háttérők mindeközben lángszórával járnak a nyomában...

Ha ötven-hatvan esztendővel ezelőtt az amerikaiak rémálma egy orosz–kínai-tengely volt (Henry Kissinger néhai amerikai külügyminiszter a hidegháború éveiben óriási energiát fektetett e két nagyhatalom egymásról való leválasztásába, egymással való szembefordításába – sikerrel), akkor az orosz–kínai–indiai háromszöggel most olyan lidérces álmot kaptak, amelyhez képest a Rémálom az Elm utcában egyszercsú matinének tűnik. S

köszönhetik mindezt az előző, balliberális amerikai vezetőknek, a saját kertjében összevissza kóválygó Biden elnöknek meg az új pneumatikával mozgó globalista élcsapatnak, amely az ukrainai proxyháború kirovokálásával gyakorlatilag egymás karjaiba lökte a három nagyot. És melléjük még Ázsia, Afrika és Dél-Amerika java részét. Mindösszesen a világ bő háromnegyed részét.

Eközben vicces olykor azt hallgatni egy-egy nyugati vezető szájából, hogy a „világ közvéleménye” így meg úgy – tudniillik a hivatkozott „világuk” csak a nyugati, amely legfeljebb a földgolyó egyik negyede nevében tehet nyilatkozatokat. Ahogyan a latin mondás tartja: „Parva sapientia mundus regitur”, azaz „Kevés bölcsesség irányítja a világot”. Legalábbis (az utóbbi évtizedekben) annak nyugati felét.

Az erejét rosszul fölmérő, gyengülése dacára magát továbbra is világcsendőrenek képzelő Biden-féle Amerika, illetve az általa csóvált farkok, a magát morális fárosznak tartó (de még fallosznak is alkalmatlan), gőgös és kardcsörtető Brüsszel okosan összekovácsolta maga ellen a globális Kelet és Dél szövetségét. Ami látványosan izmosodik minden téren, együttműködésük újabb és újabb országokkal bővül, kapcsolataik pedig egyre inkább intézményesülnek.

Elég csak a Sanghaji Együttműködési Szervezetre (SCO) vagy a BRICS-re gondolni. Az SCO egy eurázsiai, tíz tagországot és tizenhét partnerállamot tömörítő, politikai, gazdasági és védelmi szervezet, amely területét és lakosságát tekintve a világ legnagyobb regionális szervezete. A Brazília, Oroszország, India és Kína által alapított, majd Dél-Afrikával, Egyiptommal, Etiópiával, Iránnal és az Egyesült Arab Emírségekkel bővült BRICS+ pedig egyes elemzések szerint 2050-re uralni fogja a világ gazdaságát. Talán már hamarabb is.

Nézzük a számokat! (Figyelem: ezek IMF-adatok, tehát nem Putyin dobta át nekem ímélen, és nem is a „Tóni”!)

2023 végére a BRICS-országok világ gazdasági súlya történelmi csúcsra emelkedett: tagjainak részesedése a globális GDP-ből elérte a 36,8 százalékot, miközben a legerősebb gazdaságú nyugati államokat tömörítő G7-ek aránya először csökkent 29 százalék alá. Vagyis a BRICS és a G7 közötti különbség 8 százalékpontonra nőtt (előbbi javára), ami rekordmértékű a két blokk gazdasági befolyása között.

A növekedés hátterében Kína és India domináns szerepe áll, de a többi BRICS-állam is hozzájárult az előrelépéshez. Kína részesedése 0,34 százalékponttal 19,45 százalékra nőtt, Indiáé 0,25 százalékponttal 8,25 százalékra, a véres háborút vívó és tizenakárhány uniós szankcióval sújtott Oroszországé pedig 0,05 százalékponttal 3,54 százalékra. (De a következő szankciós csomag majd biztosan módni fog...)

Ezzel szemben a G7 összes tagországának világgazdasági súlya csökkent. Kanadáé, Japáné és Németországé 0,1 százalékponttal, Nagy-Britanniáé, Franciaországé és Olaszországé 0,05 százalékponttal, az Egyesült Államoké pedig 0,06 százalékponttal (14,94-ről 14,88 százalékra). Summa summarum: a világgazdaság súlypontja a nyugatiaktól egyre inkább a BRICS-országokhoz vándorol. Ez tény.

Lehet magyarázni a bizonyítványt. Lehet demokráciáról, emberi jogokról, ideológiai lózungokról hablatyolni, meg hogy ki hol élne szívesebben, hogyan. De mindez nem írja felül a valóságot.

Hiába képzelem Brüsszel, hogy a töpörödést még több bicepszfeszegetéssel és arroganciával ellensúlyozhatja. Azzal csak azt érik el, hogy már mindenki rajtuk röhög. (Az amerikaiak is.) Von der Leyent, az Európai Bizottság elnökét legutóbbi kínai látogatásán valami mentesít? buszjáratra zsupolták. Bár a Kínát fenyeget?-kioktató korábbi nyilatkozatait tekintve még így is az indokoltnál udvariasabban fogadták.

Donald Trumphoz pedig újabban a cselédbejárón keresztül szoktak besomfordálni a nyugat-európai vezet?k, s az elnök úgy ülteti ?ket az asztala köré, mint a korrepetáltatott hülyegyerekeket szokták. Mert hát azok: hülyegyerekek, akik nem értik a világot, nem értenek a jó szóból, nem tisztelnek senkit és semmit (a migránsokat, Zelenszkijt és az LMBTQ-vallást leszámítva), s minden frusztrációjukat azon élék ki (rajtunk), aki türelmesen próbálja ?ket figyelmeztetni ostoba döntéseikre, az egyre nagyobb bajra.

A tegnapi pekingi gy?zelmi napi parádén el?ször jelent meg együtt a nyilvánosság el?tt az orosz és a kínai elnök, valamint az észak-koreai vezet?. Ez is üzenet. Nagyot moccan a világ, és aki nem tartja a lépést, az a földre kerül. Hazánkat

Szijjártó Péter képviselte, aki politikai és nagyvállalati vezet?kkel tanácskozott. A külügyminiszter úgy nyilatkozott: a jelenlegi gazdasági, biztonsági és társadalmi feszültségek és válságok oda vezettek, hogy a világ ismét megindult a blokkosodás irányába. Ez nem jó, abszolút ellentétes Magyarország érdekeivel. Mi, magyarok abban vagyunk érdekeltek, hogy újra egy kölcsönös tiszteleten alapuló globális együttm?ködés jöjjön létre – mutatott rá a tárcavezet?.

Jöv? tavasszal többek között arról is döntünk – ezt már én teszem hozzá –, hogy ez a racionális, két lábbal a földön álló, kölcsönös tiszteletre épít?, mindenkivel jó viszonyra töreked? (persze, aki a vezet?keinket lövi, azzal nehéz) külpolitika folytatódjon-e. Vagy szíjazzuk hozzá magunkat az épp szakadékba ugrani készül? Brüsszelhez, küldjünk fegyvereket és csillárdokat egy bukott proxyháborúba, és üvölsük együtt Toka tábornok úrral: „Dics?ség Ukrajnának!”. Tessék választani!

Pilhál Tamás

www.magyar nemzet.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló
